

בית שמאי פרק שלשה עשר יבמות קח.

עין משפט
גב מצוה

א מ"א מ"ב פ"א מהל'
גירושין הלכה י"א:
י ב ג מ"י שם הלכה ח'
סמג עשין ג טו"ע:
אש"ע סימן קנה סעיף ג:
יא ד דה מ"י שם הלכה טו'
טו"ע שם סעיף י':

א) [מוספתא פ"ג],
ב) [שבת ק"ו ושי"ג],
ג) לעיל פט': ק': כמות
קא. [מוספתא פ"ג],
ד) [מוספתא שם ע"ג],
ה) כמות קא. ו) [לעיל
פט':].

הגהות הב"ח

א) גמ' אמר ר' יהודה
אפי' שיגרה כליל ומינות
יוסי בר נמחק: (ב) רש"י
ד"ה ל"ג והגדילה. ג"כ
טעמו דהא לקמן פליגי בה
רב ושמואל ע"ין בסוף דף
קט: (א) תוס' ד"ה מחמת
וכי' אלא אקטנה שנישאת:

אחי לאיחלופי בגיטא. שיכתבנו סופר צור בגט גירושין לגרש זו
אשה: אפי' כשהיא יושבת באפריון. ונושאין אותה מבית אביה לבית
בעלה לחופה ואמרה אי אפשי צו דאיכא למימר אי לא בעיא ליה
תימות ומזיל אפי' הכי הוי מילון: אפי' אורחים. דליכא בית דין ומו

דהני מישתק שתיקי ולא קא מודעי:

אלל חנוני. דליכא אלל חנוני ואיכא

למימר משום דאטרחה הוא להביא

לו חפץ משלו: (א) ל"ג והגדילה:

נסקדשה. לאחר בלא מילון:

בקיודשין. שנתקדשה לאחר פליגי

דלא הוי מילון אלל בנישואין מודו

או דלמא אפי' בנישואין שנישאת

לאחר בלא מילון פליגי: הלכה כר'

יהודה. אמרייהו איתמר: דהו

נסיבא מעיקרא. לראשון ואפילו

הכי נפקא במילון קל: למידיקניה.

אי הוו מיהדרין ממרדייהו: ועומד

מחיקו. אס בת כהן ישראל היא:

וטובלת. מפני תשמיש ששמה

ואוכלת לערב בתרומה: ר' יהושע

אומר וכאי בנישואיה. דרבנן אפקרו

גביה והפקר בית דין הפקר:

ומיטמא לה. אס כהן הוא ואע"ג

דנישואין ידיה דרבנן הא אוקימנא

בהאשה: ב"ן דירית לה הוא לה כמת

מזוה: סעודה לינשא. בעודה

תחתיו ונתעכבה מלינשא בשבילו

כאלו היא אשתו וזריכה מילון: נסן

לה גט. וזו היא עכבה מן האיש. דכיון

שלא מילנה צו גליא דעתה דבשבילו

היתה מעכבת אללו ואשתו היא ליאסר

בקרובותיה ופסלה בגיטו מן הכהונה:

עכבה שאינה מן האיש. לא נתעכבה

אללו בשביל אשתו: מתני' נסן

לה גט. ואפי' היא קטנה הרי היא

כשאר גרושות ואסורה בקרוביו:

מוסרה לחזור לו. אף על גב דאס

לא החזירה ונישאת לאחר מתוך

הגירושין ונתארמלה אסורה לראשון

אפי' הכי כי החזירה ומילנה צו אחי

מילון וגלי עלה דקטנה היא ובעולה

לגיטה ולא הוי בחזרה שניה

כמחזיר גרושתו מניסת לאחר:

זה

אתי לאיחלופי בנישא. פירוש שיכתבנו סופר צור בגט ומשמע
מכאן לשבש מה שכתב בתיקוני גט מילון לא רעינא ביה כו'
אלא כתיבין ליה דלמשמע הכא: קמנה שרא מיאנה ועמדה
ונתקדשה קידושיה הן הן מיאוניה. והא דתינא לעיל ונישאת הוא
הדין נתקדשה אלל לא מש דלקדק

כיון שאין יודע חילוק בין קידושין בין

נשואין: תא שמע דאמר רב יהודה

אמר שמואל הלכה ברבי יהודה בן

בתיירה. ואוכלתו קאי בין אקדושין

בין אינישואין מכלל דרבנן פליגי עליה

אפילו בנישואין:

בבבב ש"ך דבר אינה כאשתו כבב

דבר. לאתויי בת ישראל

לכהן לא תכל בתרומה וכת כהן

לישראל תכל ולר' יהושע איפכא:

מחמת כני אדם שאינם מהוגנים

כי זו היא עכבה שאין מן

האיש. פירוש והוי מילון ומימה

דאס כן תיפשוט הא דבעי לעיל אי

הלכה כר' יהודה בן בתירה בנישואין

דהכל משמע בשאינה רואה להנשא

מחמת שאינן מהוגנין לה דהויא מילון

כ"ש אס נשאת לו ומשנת רבי אלעזר

בן יעקב קב ונקי וי"ל דהכל לא

איידי במילון אלל (א) בעטנה

שנישאת שלא לדעתה קאי וקאמר

עלה ר"א בן יעקב דאי אמרה

מחמת בני אדם שאינן מהוגנים הוי

שלא לדעתה מחמת פלוני בעלי

הוי לדעתה וזריכה מילון והשתא

לא שייך מידי להיאיל דלעיל:

אלמלא

אפי' בנישואין ואם תימצא לומר פליגי אפילו בנישואין הלכה כמותו או אין
הלכה כמותו ואם תימצא לומר הלכה כמותו בנישואין או אפילו בקידושין
תא שמע אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כר' יהודה בן בתירה ה"ה הלכה
מכלל דפליגי ואכתי תיבעי לך דהוה נסיבא מעיקרא או דלמא מיקדשא

ת"ש דכלתיה דאבדן אימרוד שדר רבי זוגי דרבנן למיבדקינהו אמרי להו
נשי חזו גברייכו דקאתו אמרי להו ניהוו גברייכו דידכו אמר רבי אין לך
מילון גדול מזה מאי לאו דהוה נסיבא לא דהוה מיקדשא קידושי יוהלכה
כרבי יהודה בן בתירה ואפי' בנישואין דקמא: רבי אלעזר אומר וכו': אמר
רב יהודה אמר שמואל חזרני על כל צדדי ששעאה רבי אלעזר כמטיילת אדם
שהשוה מדותיו בקטנה כרבי אלעזר ששעאה רבי אלעזר כמטיילת אדם
בחצר ועומדת מחיקו וטובלת ואוכלת בתרומה לערב ה"ה תניא רבי אלעזר

אומר אין מעשה קטנה כלום ואין בעלה זכאי לא במציאתה ולא במעשה ידיה ולא בהפרת נדריה ואינו
יורשה ואין מיטמא לה כללו של דבר אינה כאשתו לכל דבר אלא שצריכה מילון רבי יהושע אומר יבעלה
זכאי במציאתה ובמעשה ידיה ובהפרת נדריה ויורשה ומיטמא לה כללו של דבר הרי היא כאשתו לכל
דבר אלא שיוצאה במילון אמר רבי נראין דברי רבי אלעזר מדברי רבי יהושע שרבי אלעזר השוה מדותיו

בקטנה ורבי יהושע חלק מאי חלק אי אשתו היא תיבעי גמ לרבי אלעזר גמי אי לאו אשתו היא מילון גמי
לא תיבעי אלא בכדי תיפוק: ר"א בן יעקב אומר וכו': ה"ד עכבה שהיא מן האיש ועכבה שאינה מן האיש
א"ר יהודה אמר שמואל תבעוה לינשא ואמרה מחמת פלוני בעלי זו היא עכבה שהיא מן האיש מחמת
בני אדם שאינם מהוגנין לי זו היא עכבה שאינה מן האיש אכתי בר אבין ורב הנינא בר אבין דאמרי

תרייהו נתן לה גט זו היא עכבה שהיא מן האיש והוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו ופסלה מן
הכהונה מיאנה בו זו היא עכבה שאינה מן האיש והוא מותר בקרובותיה והיא מותרת בקרוביו ולא פסלה מן
הכהונה הא קתני לקמן הממאנת באיש הוא מותר בקרובותיה והיא מותרת בקרוביו ולא פסלה מן הכהונה נתן
לה גט הוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו ופסלה מן הכהונה פרושי קמפרש: מתני' ה"ה הממאנת

באיש הוא מותר בקרובותיה והיא מותרת בקרוביו ולא פסלה מן הכהונה נתן לה גט הוא אסור בקרובותיה
והיא אסורה בקרוביו ופסלה מן הכהונה נתן לה גט והחזירה מיאנה בו ונשאת לאחר ונתארמלה או נתגרשה
מותרת לחזור לו מיאנה בו והחזירה נתן לה גט ונשאת לאחר ונתארמלה או נתגרשה אסורה לחזור לו

זה